тика, която когато се ръвко нагиря, и дъгови, стар, отчен, какъвто не се нагиря лесно: той е стара бабка. 4) бабки, цвят. горско пролетно, чет. знак нарисано, когато е и кобета на лявата.

бабкин, а, о, — ин (ът), прил. от бабка.

бабленик (ът) най-едрите, най-голямите, от орехите кои се избират двата за дамяр кои играят в кутийки. богор.

бабнет, в. бъбнем и бъбня.

бабник (ът) тоя що бабяк и бабица. 2) в отношение на бабичясване. кога кажем на някоя млада жена, бабо; тя като не приема ще да и казват баба, отговаря с сърдито, като на клетва! бабник ще та тъгрем; равносилно с бабиците хвалящи, т.е. да се гордеят, да се продрисцят. 3) в. тачник. 4) в. бабо бикъ и бабяк. 5) в. бабичка. бабничка гл. ср. в. трафе се около бабите с техните обичаи да прикадяват с тях, дали бъдещи мъжете.

бабяр, в. бамя. самок.

бабяр, гл. ср. д. мачо, зъчкам. станам баба, отперка на чена която рарда, бабиц, 2) предстоявам, пригодявам, натам, случам или случвам на лехуса или родилка чена: на три дни бабувала. Когато ми бабуваха, то ми дадоха дъ пръмили чета, дъ кълци вино, една половица с ракия и една пъвна и де лега кърпица. З. 178.

бабуване (то) от бабуване.

бабукчилък (ът) в. папучилък, обущарство.

бабукчия (ът), в. папучия, обущар.

бабугер (ът) в. кукер, бабер, бръзда. неоф.

бабук (ът) пъпка на дъвте, тамам сега пуша бабуци, на пъпки.

бабуцяк (ът) в. папучяк чиз. неоф. мисли да е чабуцяк, тъ е фабика.

бабуцясан, а, о, — и (ът) бекъм, подаухнал.

бабуцясан (вр. ъ. в. от бабуцясвам.

бабуцясвам, — сувам, гл. ср. отчам, подаухнувам, подувам се 2) в. бабичясвам и бабясувам.

бабурец (ът) — рци, в. бабер, бабугер, бръзда, кукер, ръчкия. Другоч на тъзи дена (Новци и Новата дени, в. 7 янв.) правили ся и бабурци. това е бивола така; двамина ми тръгнали по голямки обличи по едно кеф, и кажо го привръзоч с въръв тръв кръстовато си, и подръжовати гръбовето си сами туви се гъдовна гърбови. Турят на главитъ си по една кочи ди капак; турят на стрингъ си по една тъфба пълна с ъсел, и кажо зъмат в ръка

бабле. неоф. за бъбле, който бъбли

ГРАДСКИ

бабуци, ръка и тъгашно в Македония при Велес. бабуци нарицали отколе богомилите, и тъ дъвали какъвто се види ги имало, защото и в Тавръвска и тъгашна до сега пъки има село нарицано богомила.